

for man gik med, dette, at man vidste, at der laa et saadant Lovforslag oppe i Landstinget.

Der ligger da ogsaa i hele Sagens Behandling her i Tinget dette, at man Aar efter Aar vedtager en Lov om Brændselshjælp, dette, at man Aar for Aar stiller Forslag med indarbejdede Brændselsforslag, dette, at begge de to Ting beskæftiger sig med Ændringer, hvori der er indarbejdet saadanne Brændselsforslag — der ligger deri et Løfte til alle Aldersrentenydere om, at det er Rigsdagens Mening, at de skal have Brændsel. Lad mig i denne Forbindelse minde det ærede Medlem Hr. Vesterager om, at hans Parti i sin Tid stillede Forslag om at tage de 2 Mill. Kr., som Brændselshjælpen kostede Samfundet — den halve Million Kroner, som den kostede Staten, og de 1½ Mill. Kr., som den kostede Kommunerne — og forbedre Aldersrenteloven med dette Beløb. De gamle Aldersrentenydere ude over Landet er derfor i deres fulde Ret, naar de regner med, at Brændselshjælpen som saadan neppe nogen Sinde vil falde bort.

Det ærede Medlem Hr. Hedegaard siger imidlertid, at han tror ikke, de gamle selv har fundet paa, at de skulde have Brændselshjælp i Aar. Jeg ved næsten ikke, hvorledes jeg skal betegne det ærede Medlem, naar han kan fremsætte en saadan Udtalelse. Naar gamle Mennesker, der ikke mere kan bestille noget, skal leve af en Understøttelse paa 300 Kr. om Aaret, skal have Bolig og Kost og skal klæde sig for 300 Kr. om Aaret, saa kan man være overbevist om, at saa skal de nok opdage, at de ikke mere faar de 30 Kr., som de hidtil har faaet. Jeg tror ikke, man behøver at komme udefra for at belære den Del af Befolkningen om, at 300 Kr. er ikke nogen stor Sum.

Det ærede Medlem skulde være til Stede, naar man udbetaler Aldersrente i denne Tid, hvor Dyrtidstillæget og som Følge deraf ogsaa Understøttelsen er gaaet nedad. Det ærede Medlem skulde se saadan en gammel Mand eller Kone komme frem og faa Meddelelse om, at nu skal han eller hun have 1 Kr. mindre om Maaneden. Jeg mindes saa tydeligt et Eksempel. Man fortalte en gammel Kone, at hun skulde have 1 Kr. mindre som Følge af, at Tillæget var gaaet 2 Portioner ned. Herregud, sagde hun, skal den nu 1 Kr. ned! Nu har jeg brugt to Maaneder for at regne ud, hvordan jeg skulde bære mig ad med at faa Pengene til at slaa til, og nu skal jeg altsaa hjem og regne om igen for at se at finde et Sted at

spare. Kan De dog ikke hjælpe mig dermed? Saa gav jeg mig i Lag med at hjælpe denne gamle Kone, og hvad betød saa denne ene Krone mindre om Maaneden? Det betød, at hver eneste Øre var taget saa nøje i Betragtning, at det, denne gamle Kone yderligere maatte aflevere, fordi hun nu skulde 1 Kr. ned, det var hendes Eftermiddagskaffe.

Nu kommer man saa og siger til hende: Nu, Morlil, har du givet Afkald paa din Eftermiddagskaffe, og nu maa du yderligere i Vinter sidde i en kold Stue, for der er to konservative Partier inde paa Rigsdagen, der ikke vil være med til, at du skal have noget at putte i Kakkellovnen! Jeg vilde skamme mig som en Hund, hvis jeg tilhørte et Parti, der kunde optræde saaledes overfor de gamle i vort Land.

Det ærede Medlem Hr. Vesteragers hele Begrundelse for at gaa imod Forslaget hvilede paa den falske Opfattelse, at Loven tvang Kommunerne til at yde Hjælpen. Det gør den jo slet ikke, den giver kun en Tilladelse for Kommunerne til at yde Hjælp. Hvis det virkelig skulde gaa saaledes, at de gamle i Vinter ikke paa nogen som helst Maade kan faa Brændsel, saa vil en Kommune nu oven i Købet være afskaaret fra at yde dem Brændsel i Henhold til den almindelige Aldersrentelov. De kan maaske skaffe sig en Lægeerklæring for, at de ikke kan taale at sidde i en kold Stue, og saa findes der jo igennem den paagældende Paragraf en Udvej til at skaffe dem Brændsel. Men kan vi dog være bekendt at henvise de gamle til Lægerne og at have Lægerne til at skrive op, at de gamle ikke har godt af at sidde i den kolde Stue! Jeg tror, det ærede Medlem tager meget fejl i sin Begrundelse, og han havde i Virkeligheden kun dette ene.

Dette Lovforslag er sagligt begrundet. Det hviler paa, at Brændselet er dyrere i Aar, end det var sidste Aar, og paa, at de gamles Stilling paa ingen Maade er blevet bedre siden sidste Aar, men for mangfoldige gamles Vedkommende endogsaa er blevet daarligere. Jeg tror, at de to Partier vil høste liden Tak for den Stilling, de har taget her, og det kan godt være, at de gamle, der nu har dannet nogle selskabelige Foreninger, kunde komme i Tanker om at lave disse selskabelige Foreninger om til Kamporganisationer; for de Herrer tvinger dem til at gaa ud og kæmpe for Bevarelsen af deres Hjem og for at faa den Smule Brændsel om Vinteren. Jeg tror, de Herrer har valgt den stik modsatte Vej af den, de skulde vælge, hvis de har saa meget imod,